

forskningen uden for museerne, både den kunsthistoriske og den humanistiske forskning, der for øjeblikket må trække på det enkelte museum og på forskningsbibliotekerne. Der vil også kunne ydes en bedre service over for det stadig stigende antal henvendelser fra publikum, som særligt for de største museer er en meget tidkrævende del af mu-seets formidling.

På denne baggrund har udvalget indstillet, at der oprettes et centralt register over kunst fra renaissancen til vore dage i offentlig eje til brug for museerne, forskningen og – formidlet gennem museerne – offentligheden. Udvalget finder endvidere, at forpligtelsen til at føre det centrale register bør ligge hos Statens Museum for Kunst, på samme måde som Nationalmuseet fungerer som moderinstitution for de arkæologiske og øvrige kulturhistoriske museer.

Udvalget foreslår, at det centrale register over kunstværker i danske museer oprettes på edb-basis svarende til det på Nationalmuseet oprettede register over jordfaste fund og fortidsminder. Anvendelsen af edb-teknik i registret vil sikre fleksibiliteten, mangedoble søgemulighederne i forhold til et manuelt kartotek og lette ajourføringen fremover. Ved opbygningen af det centrale register på Statens Museum for Kunst vil man kunne bygge på erfaringerne fra Nationalmuseet.

På nuværende tidspunkt må det forekomme hensigtsmæssigt at begrænse registret til at omfatte kunstværker i de af loven omfattede museer, herunder også de kulturhistoriske museer, hvor der i et ikke ubetydeligt omfang findes værker af interesse for kunsthistorien. På et senere tidspunkt vil det formentlig være naturligt at udvide registrets virksomhed til at omfatte al kunst i offentlig eje, herunder især Statens Kunstsamlings samlinger og de værker, som ejes af amter og kommuner.

Til § 9

Til stk. 1

Efter den gældende museumslovs § 11 yder de statslige museer fornøden konserveringsmæssig og anden museumsfaglig bistand til de godkendte museer i det omfang, hvori det er foreneligt med deres øvrige virksomhed. Bistanden er således kun betinget og subsidiær i forhold til statsmuseernes egne opgaver. I denne bestemmelse foreslås, at centralmuseerne yder bistand efter regler, der fastsættes af ministeren. Det er hermed tilsigtet, at bistanden skal være en obligatorisk opgave for disse museer, idet der dog er mulighed for at begrænse denne bistand, såfremt dette skulle vise sig

nødvendigt, f.eks. på grund af begrænsede ressourcer.

De to hovedmuseer eller centralmuseer blandt henholdsvis de kulturhistoriske museer og kunstmuseerne har en naturlig forpligtelse til at stille deres ekspertise til rådighed for de øvrige museer. De to hovedmuseer må yde bistand inden for alle grene af den museumsfaglige virksomhed. Der er tale om bistand under forskellige former, skriftlig, mundtlig eller rent praktisk, ydet enten på hovedmuseerne selv eller i givet fald på stedet, hvor bistanden behøves. Det kan være problemer vedrørende forskningsmæssige emner, vedrørende identifikation af genstande eller malerier, vedrørende udstillingsformer, vedrørende naturvidenskabelige undersøgelser, konservering og restaurering m.m. Bistanden vil ofte finde sted som et specialiseret supplement til den rådgivning, der udøves af Statens Museumsnævn.

Med hensyn til konkrete spørgsmål om støtte til konservering og indretning af museumsmagasiner har en række konservatorer lagt et væsentligt arbejde i rådgivning af Statens Museumsnævn. Denne rådgivningsvirksomhed blev indtil 1980 udført af de statslige museers konservatorer, og fra 1980 af den konserveringsfaglige referencegruppe, der er nedsat af museumsnævnet, og som består af konservatorer fra såvel de statslige som de statsstøttede museer. Denne referencegruppe har også behandlet konserveringsfaglige emner af bredere, alment indhold. Også dette faglige arbejde kommer museerne som helhed til gode.

Allerede de to centralmuseers egne samlingers omfang og værdifuldhed har gjort, at det fra begyndelsen har været her, den største sagkundskab og det mest avancerede og kostbare apparatur inden for konserverings- og restaureringsvirksomhed befundt sig. Det har også været her, forskningen inden for området fandt sted.

I de senere årtier er der imidlertid sket en kraftig spredning af kapaciteten på dette område. Ved universiteterne i København og Århus er der udbygget arkæologiske, etnologiske og etnografiske institutter, hvis videnskabelige medarbejdere jævnsides med undervisningen er engageret i forskningsopgaver, og et led i denne udvikling er også oprettelsen af en konservatorskole, hvor uddannelsen af konservatorer og konserveringsteknikere finder sted. Skolen oprettedes i 1973 under Det kgl. danske Kunstakademi.

Centralmuseerne opfylder i uddannelsesmæssig henseende en funktion, der kommer de øvrige museer til gode, idet københavnske universitetsstuderende inden for de museumsrelevante fag tager